

La cerca del passat

Quan t'esguardo sé que no ets sols un tros d'os

Podrit pel temps, afeblit per la memòria;

Record fugisser d'una vida il·lusòria:

Ets de la meva sang i jo del teu cos.

Escruto els teus ulls: dos orificis negres

Que amaguen tants secrets, temences i amors.

Sabré mai qui ets o seran tot rumors?

Dos forats que abans resplendien alegres.

I ara... només en queda una calavera.

Mentida! Resta quelcom més important.

Quedo jo: sóc l'ànima que persevera.

Mai no marxem d'aquest món tan delirant

Si hi deixem florir una flor de primavera:

El fill, el descendent, un nou habitant.

Per què m'entesto en remoure el teu passat?

Tu ja has volat lluny i no retornaràs.

I tanmateix em sento atreta i capaç

D'arreglar el meu origen espedaçat.

Els humans sempre tornem a les arrels;

Per poder seguir avançant cal mirar enrere.

Qui no sap d'on ve no oneja cap bandera:

La insígnia de sang, l'escut dels estels.

La historia, la tradició, l'art i la cultura,

Indaguen l'essència de la humanitat

Com jo cerco enmig de Boscós i natura.

Ja sabem que no busquem tranquil·litat:

Tornant als orígens o admirant la pintura

Trobem la nostra pròpia ànima i llibertat.